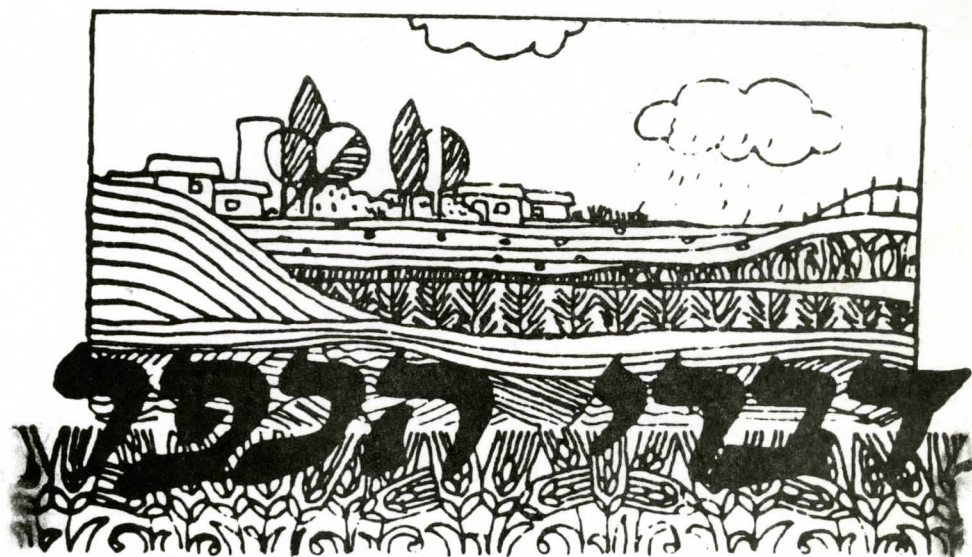

הנושא עדיין - לימודים:
המוסר למערכת: אדם ב.ח.
המחבר לא ידוע.

במשפחה שניה...
קשאני מביט במפה המשפחתית
וקשאני עורך ספירת מלאי
אני בודק מה באמת כדאי.

ובעת שאני עורך את הספירה.
עולים בי לפתע הרהורי כפירה.
אני נגש אל אבא
מנסח להסביר את המצב.

והוא מביט בי
במבט של נעלב,
ונגש לגזון על עמודותיו במהירות,
ומסביר לי את המעלות בתעודת הבגרות.
ואני מקשיב,
מקשיב ומתבונן סביב,
ואני מקשיב ואני יודע:
"אבא אהב פשוט לא נשקנע!"

מספר 1296 - ו' באלול תשנ"ב

4.9.92

עלון פנימי - כפר הנשיא.

הרהורי כפירה

אצלנו במשפחה, יש דוד אחד פרופסור,
והוא מבקלי!

מרצה אחד לסוציולוגיה
והוא אמללי!

דודא אחת שיש לה M.A. בביוולוגיה
ואין לה גרוש על הנשמה.

ישני דודים מהנדסים
ברגע וזייס דומה!

רופא אחד העוסק במחקר
ברפואה מהפכנית,

וחוסד עשרים שנה

ולא קנה עוד מכונת!

אחת שגמרה בגרות בממצע של עשר,

ונשואה לגאון הצל תאר של פרופסור,

אך עובדת שעות נוספות

בהוצאה של ספרי קדש,

כדי לגמור בכבוד את החדש.

לעמית זאת יש לנו דוד אחד קבול,

שבכתיבה ידו אינה מאמנת,

אך הוא שוקה בהשגה, עד ציצור בביד לומנת.

ודוד אחד קצב, שאינו יודע בדיוק לקרא מאמר,

אך אוכל את העצם עם הבשר.

ודודנית אחת שנשארה כחה,

אין לה בגרות, אך היא מסתדרת,

חמש מאות דולר לשעה בתור דגמנית צמרת.

המשך - "מה נשחע"

* ולבסוף, לנדב ורנה, "המכלים" את חופשתם כל אחד בבית-חולים אחר, אחרי תאונה קשה - כולנו מיחלים לשלומכם ומאחלים לכם התאוששות והחלמה מהירה. לרנה, ולאימה, שהגיעה מארה"ב השבוע, נוסיה משפט שהן תבינה:

Kfar Hanassi wishes the young couple a speedy and complete recovery.

ושניפגש רק בשמחות.

שבת שלום

אנגה.

+++++

נ.ב. מהספריה מוסרים שהתקבלו שוב מספר ספרים חדשים באנגלית, תרומתה של משפחת לינטון (הוריו של אריק) המבקרת כאן.

להורי כיתות ו' - ז'

כפי שאתם יודעים או שלא יודעים, אני סיימתי לעבוד בתלחון הבוגר אחרי כמעט שנתיים. ברצוני להודות לכם על שיחוף הפעולה שהיה בינינו. כמו כן אני רוצה לאחל לכיתה ז' הצלחה בשנת הבר/בת מצווה, וכיתה ו' שתעברו את השנה האחרונה במבוא-הגליל בכיף.

איציק.

=====

אורגניות

בשנה המתחילה עלינו לטובה אנו מעוניינים לפתוח:

ח * ו * ג מ * ו * ס * י * ק * ה
ל י ל ד י מ

לצורך זה אנו פונים לכל החברים ומבקשים את עזרתכם;

בנתינה / השאלה / מכירה של אורגניות.

אנו זקוקים לאורגניות כנות 4 אוקטבות לפחות.

כל תרומה ו/או פניה תתקבל בשמחה רבה.

בתודה - דליה ו'

צוות מוסיקה.

+++++

המילים של שלושת הכתים הראשונים
מאת שלומית עדר/ליפשיץ (בגיל הנעורים)
הבית האחרון התווסף לאחרונה והמחברת
היא רוני וגנר.
הלחן: ג'וני פרנק

השנה נוסף הבית האחרון לעכשיו -
והוא פרי דמיונם של קבוצת ילדים
ובוגרים ולכן מחברו יהא "אלמוני"

בכפר הנשיא יש בית-ספר
בית ספר בכפר הנשיא.
ילדים לומדים בו לעזר
כי הלא הם הדור השני (2x)

נערים, נערות בו לומדים
בעזרת המורות המורים
זאטוטים שובכים פרחים עליזים
בסופם נעשים חכמים (2x)

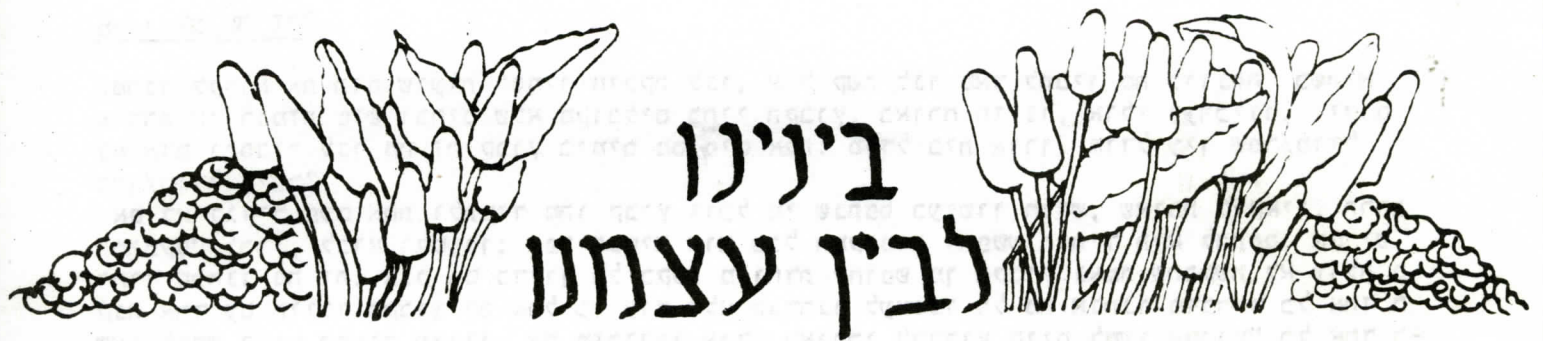
גם לעבוד בו לומדים
לנקות, לעדור, לטפל, לעזור.
עמלים בו אפילו העצלנים
כי הלא הם תפארת הדור (2x)

לא הדור השלישי וגם לא הרביעי
לא ילמד פה יותר.
ניפרד ממורים ונכיר ילדים
כי עוברים לבית ספר אחר (2x)

כבר אין פה בית ספר ואין לימודים
אבל יש פה חוגים
משחקים ועובדים וחיות מגדלים
ובונים כאן חברת ילדים (2x)

ה
מ
נ
ו
ו
ב
י
ה
ה
ס
פ
ר

עונת הטפשות

סוף הקיץ נמצא תמיד בסימן הרדיפה אחרי פעלול (gimmick) שיפיג את המתח של החופש-הגדול (נמאס להורים, משעמם לילדים, עצוב למורים שאט-אט חוזרים לחזית), שיוציא אותנו מן השגרה של אין חדשות (העתונות האנגלית שידלה הדוכסית מיוק "פרגי" לחשוף חלק מגופה למען מלוי העמודים הראשונים של העתונים בתמונות מאירות עיניים)... יש שקוראים לעונה זו עונת המלפפונים. אנחנו רואים תקופה זו כעונת הטפשות, כי ההצעות לשיפור/חיסול/הע-למות חדר האוכל שלנו צצות כמו פטריות אחרי הגשם.

בראשית המציא אורי שובל את הסנדוויץ' ששיך לעולם הנורמלי, אליו אנו שואפים להדמות. אט-אט תיעלם ארוחה אחרי ארוחה עד שנגיע לארוחת צהריים מוגשת ע"י צוות קבלני עם אפשרות של רכילות מגוונת, מלווה בתפריט מרוקאי/ספרדי/תימני/פולני.

אחרי שהתאוששנו מהלם כתבתו של אורי, אץ רץ שמעון, המועמד להיות אקונום, שהיה יחד עם אורי בימי עיון ואמר שאמנם הוא איננו מסכים עם אורי, אבל הגיע למסקנה שקבלן שישלוט על הענף הגסטרונומי הוא שם המשחק. שמעון כנראה רק יחתום על צ'קים. אנג'לי, המומחה שלנו לרזי המטבח הפולני, יורה צרור אחרי צרור בהצעת אורי, אבל בסוף יורה כרגל של עצמו ואמר בפטיות מעוררת רחמים שנשבר לו מגונבי המנות, במיוחד בארוחת ליל שבת, ושהוא מוכן ללכת לנשואים אזרחיים עם הצעת אורי שהוא כבר הרג. והנה אנחנו עומדים פסע לפני סוף החופש הגדול, דעתנו נתונה לבעיות קופת חולים, האיום של שכיתת המורים, שהיא תמיד סימן לבוא הסתיו, והמשחקים האסורים של סאדס חוסיין (חדר אטום או מקלט; סקאד מול פטריוט) והנה צצה הצעה עוד יותר גאונית, שמשלימה את מה שאורי שובל שכח, מפרי עטה של תמר וולפין: אם נשלם בעד ארוחות תיפסקנה הגניבות. חדר אוכל הכרחי למען אלה שלא רוצים לבשל בבית וכדי שאורחנו המשלמים ירגישו שהם אוכלים בחדר אוכל חלוצי-קבוצי אותנטי.

יש לי חדשות בשביל תמר: הגנבים ברוב המקרים מצליחים לא פחות מן השוטרים. אולי אם נעמיד כמה שוטרי חרש, עין אלקטרונית, מצלמת טלוויזיה (אולי נעסיק כעבודת השיטור כמה וותיקים מחוסרי עבודה), אולי אז נחסל את נגע לקיחת היתר. וממה נשלם? יוסיפו סכום לא מספיק של כמה שקלים לתקציב הכולל ויאמרו: "אוטונומיה תקציבית. החבר רשאי לקנות מה שהוא רוצה". במילים אחרות: "הבעיה שלך חביבי. לך שבור את הראש" והתוצאה תהיה אותה תוצאה להצעת אורי.

חברים יעדיפו לאכול יותר ויותר בבית. הקבלן (מישהו שם לב שקבלנו מזון שורצים בגליל הע-ליון?) יודיע שהסכום הזעום של תקציב המזון אינו מספיק ועל כן הוא חייב להעלות את המח-רים. או אז נעמוד בפני חיפוש קבלן חדש או שיבה לשיטה הישנה.

טור זה רוצה לתרום את תרומתו להצעות המטורפות ועל כן הנה הצעתו:

כדי לפתור את בעיית התור לטוסטים כל חבר/ה/אורח רשמי/אורח גתשלוס... יקבל טוסטר (מצננת בספרדית) על חשבון תקציב ההוט/נסיעות לחו"ל/בריאות ויתקע את המצננת שלו/ה באחד השקעים (השקעה של חצי מליון ש"ח). גמרנו עם התור לטוסטים של אורי ש. עכשיו נתיחס לנושא רמת האוכל וגווננו. מתחת לחדר האוכל יוקם שוק בו ניתן יהיה לקנות מצרכי מזון. כל חבר/ה יקבל כמה כלי בישול בגודל משפחתי (רווק/ה יחשב כמשפחה) ויבשל את ארוחותיו לפי טעמו ורצונו בתוך חדר האוכל. העשייה כיחד תחזיר לקבוצ את היחוד החברתי. תוקם תחנת מגן דוד אדום וטי-פול נמרץ במה שהיה אקונומיה לטפל בכוויות, צרכת והתקפי לב מעודף כולסטרול וכו'.

חברית/ות שלא רוצים לבשל יוכלו לשכור את שרותו של בת/בן משק לפני או אחרי נסיעה לחו"ל. נו. פתרנו את כל הבעיות ונוסף על זה מצאנו שיטה שהיא מיוחדת לכפר הנשיא. תמיד אמרנו: אנחנו לא רוצים ללמוד מקבוצים אחרים אנחנו מעדיפים את השגעון שלנו.

שאלה לרכזת שרותים: מדוע לא תכנסי ישיבה של מעוניינים כדי למצוא פתרון קבוצי לבעיות ענף המזון?

מי יודע מה זה?

שמחנו לקרוא את הדף שועדת הסמים חילקה לנו, אבל קשה לנו מאד להבין מה כוונתה כשהיא אומרת או רומזת שיש דברים שלא מקובלים בחיי הקבוץ, כאורח חיינו, אולי בערכינו... יקום נא אדם ויסביר לנו מה זה קבוץ בימים מסופים אלה: מודל בית אורן? מודל עין שמר/מודל בחן/מודל מיצר?
אם לא נגדיר פעם אחת ולתמיד מהו קבוץ יוכל מי שנתפס בעישון חשיש, שאיבת קוקאין, הרחת "טיפקס" וכו', לבוא ולטעון; כפר הנשיא הוא ככל המקומות והפשע היחיד הוא להתפס. אם יש יחוד שכן זה. אגב גם כדיון על בקשה מיוחדת לחופש מן הקבוץ נאמר שהבקשה לא עולה ב- קנה אחד עם חיינו הקבוציים אבל כל עוד שלא הגדרנו לעצמנו על מה אנחנו מדברים כל אחד ר- שאי לפרש קבוץ כראות עיניו. אם מזכירנו צודק באומרו "הקבוץ קיים למען הקבוץ" כל אחד ר- שאי לעשות את הטוב בעיניו.

טוטו קבוץ

הישראלי הממוצע בעל הכרס המעיד על גבריותו, אוהב ספורט זמנאי כזאת במילוי טופסי טוטו בכל שבוע. יש אומרים שנגע זה אף התפשט בקבוצים (למען הקופה המשותפת כמוכן) ואנחנו רוצים להוסיף לאותם ספורטאים בכורסה עוד סוג נחוש. לפניכם רשימה של אנשים ששהים בקבוץ מי מ- רצון ומי מכורח המציאות. סווג לפי סדר החשיבות את תושבי ישובנו. למנחם 13 נכונים ינתן פרס יקר ערך:-

א- הורה חבר. ב הורה של חבר. ג חבר/ה לחיים של הורה של חבר. ד אורח זמני. ה אורח שנמצא במקום שנתיים. ו מלווה של בת/בן משק. ז אורח משלם. ח מועמד/ת. ט אורח עובד(?) י אורח עובד בין מחלות(!) י"א עובדי מפעל שכירים. י"ב מורשה מקום. י"ג מורשה מקבוץ אחר י"ד מורשה שרוצה להתגייס י"ה מורשה י"ז י"ז אולפניסט י"ז ידיד/ה של אולפניסט י"ח חייל/ת י"ט אנשי מג"ב.

אמרת השבוע: כל ימי חיי רציתי להיות מורשה מקום ורק כאן התגשם חלומי (מי אמר למי ובאילו נסיבות)?

שקלנו ברצינות להזמין בחזרה את דודה ינטה אבל הדעות חלוקות בנידון. חברים מתבקשים להו- דיע לכותב שורות אלו או למערכת האם כדאי/לא כדאי להרשות לזקנה לשוב לעלוננו.

- מחזור נ"ד (אורן) - מחזור תשיעי

בשעה טובה אנו עומדים לפתוח את האולפן החמישים וארבעה במספר! תלמידי האולפן יהיו ברובם יוצאי ארצות דוברות אנגלית, וילמדו עברית ואמנות, ויהיו מספר תלמידים שילמדו עברית בלבד.

עד כה נרשמו לאולפן 32 משתתפים ואנו מקווים שעד לפתיחה הרשמית בשבוע הבא, יעמוד מספרם על 40, ונוכל לפתוח שתי כיתות עברית כפי הנדרש ע"י הרשויות.

אנו יודעים שתסבירו פנים לתלמידים החדשים ותעניקו להם הרגשת בית כפי שנהוג אצלנו, לרבות אימוץ במשפחות.

נכחו: יעלי ל', דליה ב', יניתה, קולין, אורי א', לן ו', מיקי נ', אדי נ'.

(1) תנורים לבתי-ילדים

המזכירות שמעה את פנייתם של אנשי הגיל-הרך לרכוש לחורף זה 5 תנורי חימום (נפט), בעלות של כ-18,000 ש"ח, בעקבות המצוקה הקשה בנידון עם הסידורים של היום. מאחר ואין מקור השנה להשקעות נוספות הוחלט על הסיכום הבא:
(א) 6,000 ש"ח מוחקציב השוטף של הגיל-הרך לשנים 92 ו-93.
(ב) 6,000 ש"ח מתכנית ההשקעות של המזכירות לשנת 93.
(ג) 6,000 ש"ח - מתכנית ההשקעות של דירות ומוסדות לשנת 93.

(2) רכז / לועדת-הצעות

לאחר חיפוש, המזכירות מציעה לתפקיד רכזת ו' הצעות את שרה דבולט.

(3) דיווח בנושא כלבים / רעל

הנושא טופל בתיאום עם אנשי מקצוע מהאיזור. צויין שלהבא, כל פיזור, או הטמנת חומרים רעילים יפורסם בלוח-המודעות לידיעת הציבור.

(4) פרשיית סמים

השבוע ארע מקרה מצער בו נעצרו שני תושבי המקום, אחת בת-משק והשני במעמד של אורחות. הם בינתיים כבר שוחררו ממעצר.

המזכירות החליטה שיש לפעול לפי התקנון הקיים. (ראה מעבר לדף).
עלה דיון בנושא מעמדו של הנ"ל, האם הוא שייך לקטגוריה ד' שבתקנון או לקטגוריה 12.
סוכם פה-אחד, שהמקרה הנדון שייך לקטגוריה ד' ויש לנהוג בהתאם לתקנון.

(הערה: אילו דובר בסעיף 12, היה מורחק מהקיבוץ).
כמו-כן יש לציין שהנ"ל מטופל ע"י משמרת ישראל ובעתיד יישפט על העבירה שבוצעה.

אדי נ' / מ"מ מזכיר

ההחלטות המוצעות ע"י ועדת הסמים

1. קיבוץ כפר הגשיא מחליט בזה כי - שימוש בסמים, מהווה פגיעה ביסודותיו במטרותיו ובאורחות חייו של הקיבוץ, ואוסר שימוש בסמים ע"י חבריו וע"י כל בר-רשות בקיבוץ.
פרוט: א. שימוש-החזקה, העברה, הפצה, הדחה לשימוש, איכסון, רכישה ושמירת הסם, באופן קבוע או חד פעמי.
ב. סמים-כל אחד מסוגי הסמים האסורים לשימוש עפ"י פקודת הסמים-המסוכנים.
ג. פגיעה ביסודותיו ובמטרותיו ובאורחות חייו של קיבוץ כפר הגשיא.
ד. בר-רשות - בן קבוץ, מועמד, תושב זמני, חניך, שכיר, קבלן, אורח.
2. האסיפה ממנה ועדה אוטונומית.
3. על חברי הועדה חובה להשיג כל אינפורמציה הדרושה על העוסקים בעישון סמים, בכל דרך הנראית להם נכונה.
4. חברי הועדה לוקחים על עצמם ליצור קשר והידברות עם כל חבר ובר-רשות העוסקים בעישון סמים, ולהביאם להכרה בחומרת מעשיהם.
5. הועדה ממליצה על אפשרות של יעוץ וטיפול ע"י איש מקצוע מתאים לכך, לכל חבר ובר-רשות שיהיו מעוניינים, שבניים מחברי הועדה יטפלו בנושא.
6. סחר, גידול, שידול, והפצת הסם נחשבים לפשע ומסופלים ע"י המשטרה!
עקב כך מוטלת על הועדה חובה לערב את צוות הסמים של התק"מ, במידה ומדובר בנ"ל (ע"י חבר ובר-רשות בקיבוץ).
7. הועדה לוקחת על עצמה שמירת סודיות מוחלטת של כל מקורות הידע/אינפורמציה שהיא מקבלת ודורשת מחברים שיתוף פעולה ומסירת כל מידע שבדיניהם.
8. הועדה מציעה לחבר להעזר במכונת אמת לביקורי שמם במקרה של אי התאמת המידע שברשות הועדה לטיעוניהם של החבר.
9. כל חבר ובר-רשות הידוע כמעורב בעיסוק בסמים, יתבקש לחתום על הצהרה בה הוא מתחייב לחדול מכך.
10. הועדה מטפלת בכל ההבטים של נושא הסמים בקיבוץ, כל ברור יעשה בתוך הועדה, הועדה תביא המלצותיה לשיקול האסיפה לגבי חבר שמסרב לשתף פעולה.
11. סיפול בבני הנעורים, יהיה בשיתוף מלא עם ההורים וועדת נעורים.
12. אורח, מתנדב, זמני הנחשד בשימוש בסמים - יורחק מהקיבוץ.

תיקון

תיקון פרטים בפרשית הסמים (חשיש):

בת המשק לא הואשמה כמעצר ולא נפתח נגדה תיק.

ההורים

זה פוגע מאד מאד ... כאשר זה אתה או מבני ביתך. (תאור השתלשלות העניינים הנ"ל מתיחס למקרה הפרטי שלנו שבו הייתי חייבת להלחם, לריב ולצאת מגדרי נגד עובדות מעוותות שנכתבו על בתי מתוך חסר רגישות ואחריות שמחייבת את האדם שבתפקיד.)

יום אחד בחיינו השגרתיים והנינוחיים זה נוחת דווקא עליך, אתה או מישהו מבני משפחתך מואר באור הזרקורים על פאשלה שעשה, על עבירה על החוק שרבים אחרים מבצעים אותה ולמרות שלא נתפסו אין הם נקיים יותר, וזאת דוגמא אחת להתנהגויות שליליות אחרות שהשתרשו בחיינו ונהפכו לנורמה לאחוז מסוים בינינו.

אחרי המכה הראשונה אתה מוסיף ומקבל מכות נוספות מצורת החיים המסויימת שלנו. הערות מיותרות, חרושת שמועות מדהימה ובלתי מבוקרת, שאלות משאלות שונות כיד הדמיון הטובה, ולך אין ברירה אלא לגשת למזכירות ולקבל את אשורה ותמיכתה בהמשך הטיפול.

במקרה שלנו התקנון היה לצידנו ובהחלט התהליך היה קל ומהיר יותר, למרות שאנו באנו למזכירות ממבט אישי משפחתי.

אם חס וחלילה היינו צריכים לבקש חנינה או במילים אחרות לרדת על הברכיים, כי התקנון היה אחר, היינו עוברים תקופה הרבה יותר קשה. עד הנה היה הכל סביר והתנהל כראוי.

בשלב מסוים של הטיפול בנושא, אתה האדם הנפגע ביותר, הרגיש ביותר למקרה, יצאת מהתמונה. אחרים, שהם במקרה כרגע בתפקיד, מחליטים בשבילך ואחר כך מפרסמים שחור על גבי לבן את פרטי המקרה וההחלטות, כאשר העובדות אינן נכונות, ומוסיפות האשמות שהחוק לא מצא ולא טיפל בהן: ציטטה "הם בינתיים כבר שוחררו ממעצר" כלומר גם בת המשק יצאה ממעצר ובוודאי נפתח לה תיק - 2 עובדות כוזבות ולא נכונות, וכבר הנצייר מופץ לכל האכלוסיה מבלי שנתנו לך לעבור על הכתוב (למרות שפניתי ובקשתי מ"מלא-מקום-מזכיר" (ממ"מ) לעשות כן וקבלתי תשובה שאני יכולה לסמוך על אנשי המזכירות) עשיתי שטות וגם השתכנעתי.

כולנו נגיד שזה קורה, פעם לי ופעם אחרת לך, אך בינתיים אנשים בינינו ולפעמים
מאד צעירים שרק מתחילים את חייהם כמבוגרים, נפגעים מאינפורמציה מוטעית שהיא ברמה
פלילית, שלא הייתה ולא נבראה וכל זה בחברה גדולה ומגוונת היום, שתעשיית השמועות
בה פנטסטית, ואין לך את הכוח והיכולת לעצור את התפשטות העובדות המסולפות.

עדיין יש לי אפשרות לתקן את המעוות ע"י אינפורמציה חדשה ומדויקת, ואז נכנסתי
לעימות נוראי עם הממ"מ על כל מילה ומילה שרציתי לפרסם, כאשר באותו מקרה הממ"מ
ואנשי מזכירות הרשו לעצמם לפרסם פרטים לא בדוקים ולא נכונים שרק גרמו לעוול
נוסף.

אחרי שהייתי צריכה לוותר על חלק מן התיקון שרציתי להגיש, וכל זה בשמינו, כי
עדיין לא קבלתי הסכמה מהממ"מ שהתיקון ייעשה בשמו ובשם המזכירות. גם בתיקון עצמו
נכתבה שגיאת דפוס שעוותה את הידיעה שכל כך חשוב היה לי לפרסם, ופשוט אתה מרגיש
חסר אונים מול התהליך הנ"ל ורק פגוע יותר ויותר, לכן מסקנתי הברורה בפרשה זו היא:
שבכל טיפול של המוסדות בעינינים עדינים וכואבים שנוגעים לפרט, חייבים לשתף את בני
המשפחה בבקורת על המילים הנכתבות שעומדות להתפרסם, הן מבחינת העובדות היבשות והן
מבחינת טעויות הדפוס שמשבשות לא פעם את מובן המשפט.

כל פרט בתוכנו, כאשר הבעיה והכאב אצלו, נעשה הרבה יותר רגיש ומודע לכל נקודה
ונקודה, ועם כל הרצון הטוב, אדם מהצד לא עובר אותן חוויות ולא מספיק דרוך לפרטי
הפרטים שנאמרים והרבה יותר חשוב, נכתבים ומתפרסמים בדפים הפנימיים שלנו.

בתקווה ליתר התחשבות, אמינות ורגישות בעתיד.

שאולה

כללית: בחודש אוגוסט יקבלו החברים חיוב על קרן ציוד חשמלי.

1. רכב חופש.

לאחר דיון מחודש, הוחלט לא להבדיל בין רווק למשפחה, ולאפשר לכל יחידה במשק לקבל רכב ל-6 ימים.
בן מועמד מזמן שחרורו ועד קבלתו לחברות יקבל רכב ל-3 ימים.

2. נסיעות לחו"ל.

לאור החלטת האסיפה להתחיל בשנת 1993 להקציב כסף להחזר החוב לחברים לנסיעות לחו"ל וריהוט, הוקם צוות בועדת החברה שיטפל בסדרי ההחזר.
בצוות חברים: ריני כ' ושלמה ו'.
כמות ההחזר תלויה בגובה התקציב שיוקצה על ידי האסיפה.

להלן עיקרי הדברים שהוחלט עליהם:

- א. בתקציב הרהוט יש 80,000 ש"ח ובתקציב חו"ל 250,000 ש"ח.
הוחלט לחלק את התקציב בהתאם, כלומר 25% מהסכום ילך לרהוט ו-75% לכסוי חוב נסיעות לחו"ל.
- ב. חלוקת החוב לריהוט תבוצע לפי גובה הסכום העומד לרשות החבר. החבר בעל הסכום הגבוה ביותר יקבל ראשון וכן הלאה, עד גמר ההקצבה של אותה שנה.
- ג. החוב לנסיעות לחו"ל יחולק לפי הכללים והקריטריונים הבאים:
 1. הועדה מזכירה שלפי החלטת האסיפה הכסף שייך לחברים.
 2. מטרת שיטת חלוקת התקציב היא לאפשר לחברים נסיעה לחו"ל.
 3. נקבעו שני קריטריונים לחלוקת התקציב:
 - * קריטריון עיקרי - שנת הנסיעה האחרונה לחו"ל (לא כולל נסיעות עבודה) - לא חשוב באיזה מימון.
 - * קריטריון משני - גובה הסכום העומד לרשות החבר.
- הסבר: מבין כל החברים שלא נסעו בשמונה השנים האחרונות, בעל הסכום הגבוה ביותר יקבל ראשון וכן הלאה. יחד עם זאת, אחד שלא נסע 9 שנים יקבל את כספו לפניו בלי להתחשב בגודל הסכום.
4. בתחילת השנה עם היוודע הסכום העומד לזכותו, נשאל כל חבר לפי הסדר, אם בכוונתו לנסוע לחו"ל באותה שנה. במידה ולא, הכסף יועבר הלאה ברשימה, ואותו חבר ישמור על זכותו לשנה אחרי כן.
5. חברים המעוניינים להביא בנים או נכדים לארץ על חשבון הקרן, במקום לצאת בעצמם זכאים לעשות זאת כמימוש התור.
6. לקראת סוף שנת 1992 תפרסם ועדת החברה לכל חבר את גובה הסכום העומד לרשותו ותאריך הנסיעה האחרון שידוע לוועדה ולמשק, שבו נסע.
7. את כל הברורים לגבי גובה הסכום יש להפנות לציפורה ס' שמנהלת את הרישום.
8. ברורים ביחס למימוש הזכות או כל שאלה אחרת יש להפנות לחברי הצוות של ועדת החברה (שלמה או ריני).

לכבוד יום הולדתה ה-75 של בלנש לוי -
- הראשונה מבין החברים לחוג מאורע זה -
הצענו לה להתראיין ולספר על חייה עד כאן.
בלנש הסכימה ברצון, וכדרכה, בפשטות ובלי
גינוני טכס, התחילה לספר:

"נדמה לי שכל חיי נשלטו על ידי המקרה.

לא הייתי ציונית - והגעתי ארצה. לא הייתי הרפתקנית - ומצאתי את עצמי במזרח
התיכון המסוכסך. לא הייתי סוציאליסטית - ואני חייתי שיתוף וערכות הדדית.
כשעזבתי את העבודה הראשונה שלי, התפירה, נשבעתי לעזוב אותה לנצח - והנה חזרתי
אליה בסוף."

- איך באמת הגעת אלינו? אני יודעת שלמרות שלפי הגיל את שייכת לקבוצת הוותיקים,
לא עברת איתם את המסלול הרגיל של תנועת נוער והכשרה...

"נולדתי למשפחת פועלים יהודית מסורתית בלידס, אנגליה, בסוף מלחמת העולם הראשונה.
נח. אבי היה חייט, וכשהגעתי לגיל 14 היתה זו כבר תקופת השפל הכלכלי באנגליה.
הייתי תלמידה די טובה, אבל אפילו בעזרת מלגה חלקית שקיבלתי, לא יכולתי להמשיך
בלימודים. מצאתי עבודה בבית חרושת לטקסטיל, ששם ביליתי את שנות ההתבגרות ליד
מכונת התפירה. בגיל 16, כשאבא היה מובטל, היתה משכורת הדבר היחידי שעמד בין
המשפחה לבין מצוקה של ממש.

ואז. כשפרצה מלחמת העולם השנייה, הייתי כבר בגיל הגיוס. היו לפני שלוש אפשרויות:
עבודה בבית חרושת מלחמתי, שרות צבאי, או "צבא האדמה" (אותן קבוצות של צעירות
שגוייסו לעבודה חקלאית כדי לעבד שטחי אדמה נוספים, על מנת לספק מזון לאוכלוסיה
של אנגליה הנצורה). מבתי חרושת נמאס לי. משרות צבאי די נרתעתי. וכך, כשבת
דודתי, שהצטרפה ל"צבא האדמה", הגיעה לחופשה, וראיתי איזה מדים יפים יש לה,
והיא הלהיבה אותי בסיפורים שלה, החלטתי להצטרף ל"נערות האדמה" (Landgirls).

בגיל 22 יצאתי לראשונה מבית ההורים, ונסעתי דרומה, לאכסנייה של בנות "צבא
האדמה". למדתי לנהוג בטרקטור, ותוך זמן קצר נדדתי מחווה לחווה כדי לחרוש את
השדות (במקום בני האיכרים שגוייסו לצבא). מאוד נהנתי מהעבודה באוויר הצח,
מהעצמאות, מקבלת הפנים אצל האיכרים. הייתי מאושרת.

עם סיום המלחמה לא ידעתי מה לעשות. הייתי בטוחה שאני רוצה ללמוד משהו חדש.
לא רציתי לחזור הביתה, לא ללידס ולא לתפירה. הציעו לי קורס למרזניות במשרד
הדואר. במבחני הכניסה התגלה שאני טובה באיות ובשפה והתקבלתי לקורס של עובדת
מברקה. העבודה היתה מעניינת. שוב גרתי באכסנייה של בנות. היה לי חוג של חברים.
היה לי טוב. הקשר אל היהדות הלך ונחלש...

ואז הגיעה ללונדון אחותי הצעירה, עדי. היא היתה חברת "הבונים" מאז שהיתה ילדה,
עברה תקופה בחוות ההכשרה ונשלחה ללונדון מטעם התנועה לגור במעון התנועה ("בית
הבונים"). מטבע הדברים התחלתי לבקר אצלה, ושם החברים התחילו לעבוד עלי:
"ישראל זקוקה לאנשים כמוך" הם אמרו. "את עובדת בחקלאות, לא פוחדת מעבודה קשה."
לא התלהבתי במיוחד. מה היה לי רע? בסוף עדי שכנעה אותי לנסות. "לא מוצא חן
בעיניך, תוכלי תמיד לחזור הביתה." כך היא אמרה.

מועצה אזורית הגליל העליון

דאר נע הגליל העליון 10200 טל. 06-945611 פקס. 06-945637

תאריך: 28.88.92

מספרנו: כא/88082

כוח אדם

--שוגר בפקס.--

כל הרשום בדף זה מתייחס

הן לחברות והן לחברים

נא להעביר אל:

נא להביא לידיעת הנוגעים בדבר

- וציבור החברים -

המזכירות/רכז כוח אדם/עבודה

קבוץ כפר יהושע

שלום.

הנדון: בקשת מועמדים - מנהל/ת מרכז תקשורת תל חי

הנדון: בקשת מועמדים - מנהל/ת החברה הכלכלית של המועצה האזורית.

הנדון: בקשת מועמדים - מזכיר/ה למיט"ב

הנדון: בקשת מועמדים - פעיל/ה בקליטת עליה.

למעוניינים לקבלת אינפורמציה נוספת לפנות אל אביבה גולדברג.

ח' באלול תשמ"ז (1987) שרון ליפא.

נר זכרון

נשלחתי ל"חיות אדר" - מקום ההכשרה של תנועת "הכונים" בדרום אנגליה - ושם התחברתי עם עוד כמה בנות שאף הן היו מבוגרות יותר מרוב החברים, כיניהן פס מ. (שהיא שכנתי עד עצם היום הזה!).

בשנת 1952 הגענו קבוצה של 5 בנות לבית העמק, ולא נקלטנו כחברה שהיתה צעירה ממנו בכמה שנים טובות. פס ואני עברנו לכפר גלעדי לאולפן של שישה חודשים. יענקל מ. הגיע לשם מדי פעם, ואני הכרתי בכפר הנשיא את הלן לוין, שהיתה חברה של אחותי. אני זוכרת שביקרנו בקיבוץ פעם בחורף והיתה מסיבה כלשהי. היא נערכה במפעל, ובאמצע עף הגג! "איזה מן מקום זה?" חשבתי לעצמי.

עד סוף האולפן עדיין התלבטנו. פס רצתה לחפש עבודה בירושלים, וגם אני לא הייתי בטוחה בכלל שאני רוצה קבוץ. המזכיר דאז (ישראל אבידור) הגיע ועודד והסביר. פס הציעה אולי תקופת נסיון של שלושה חודשים! אבל ככל זאת ביקרנו במספר קבוצים וכיניהם כפר-הנשיא.

התקבלנו בחום רב, שלא הרגשנו באף מקום אחר. (באמת! אני חושבת שזה קיים כאן עד היום). ואז היחסים של פס עם יענקל נעשו יותר ריצניים, אני פגשתי את דייב ו... זהו זה. כל הצד הציוני, ואהבת הארץ, באו יותר מאוחר. אני לא מצטערת אף לרגע שבאתי הנה.

- מה היה לך קשה בהתחלה?

"המקלחת הציבורית". לזה לא הייתי רגילה. ואחר כך, כשהייתי בהריון - לקבל בגדי-הריון מיד שניה...

- הלינה משותפת הפריעה לך?

"בכלל לא. ראיתי שהילדים מתפתחים יפה, וגם כשהציעו את השינוי ללינה הפרטית - התנגדתי.

אבל במשך כל השנים הללו לא הפכתי לישראלית ממש - בעיקר בגלל קשיי השפה. (השיחה התנהלה באנגלית -א.ס.).

- איך נקלטת בעבודה?

"עבדתי בבית היציקה עם חימקה, לן ו. , מופטי ומיק אלמן ז"ל. ירשתי את העבודה מאירית ב.ח., שנדרשה אז לחזור למקצועה המקורי - אחות הכנתי גרעינים מחול, עבודה קשה של גבר, אבל אהבתי את זה. היתה אווירה טובה והייתי הבת היחידה. כשהתחתנתי, מחזיקי החופה היו הפועלים". כאן כלנש מתחילה לצחוק.

- מה מצחיק?

"האמא של דייב באה מאנגליה לחתונה ודייב הביא אותה לבית היציקה לפגוש אותי, הייתי שחורה כולי (גם כשאני נקיה אני לא בדיוק כהירה) והאמא פלטה - "איזו שחורה. מאיפה היא באה?" כשדייב (שבא ממנצ'סטר. באותו איזור כמו כלנש) אמר "מלידס" היא הגיבה "לא יכול להיות. אין שם יהודים כאלה". טוב. התחתנתי, ילדתי שני ילדים, עבדתי גם בבתי ילדים. התחלתי את הכל באיחור, אולי, אבל הספקתי. יש לי קשר טוב מאד עם הילדים ואני עובדת במקום שנותן לי סיפוק.

- תפירה.....

"כן. תפירה בוויילג'" - מעריכים שם את יכולתי כתופרת מקצועית, ויש קבוצה מכל הגילים. אני מרוויחה את לחמי ומרוצה. עבודה קשה אף פעם לא הפחידה אותי - זה הטבע שלי".

- לבסוף יש שאלה שאת לא חייבת לענות עליה:

לא הצלחת ללמוד עברית. למה?

גם על שאלה זו, בלנש עונה בפתיחות. ובטבעיות.

"הגעתי ארצה כגיל 35, ללא רקע של עברית בכלל. בית ההורים היה מסורתי, אבל רק הבנים הלכו לחדר. אפילו בספר התפילות לא למדתי לקרוא.

בכפר גלעדי למדתי את הבסיס, אבל אז, כשכבר היתה משפחה, דייב היה בחוץ כל הזמן כתפ-קידים שונים (מרכז קניות, גזבר וכו') ולכן לא יכולתי לצאת.

נוסף לזה - לא היה צורך חיוני, כי כל כך הרבה אנשים הכינו אנגלית. אולי בסביבה של דוברי עברית הייתי לומדת יותר.... אבל אני לא מאמינה שהייתי נקלטת בקבוץ של דוברי עברית".

- למשפט הסיום של בלנש, ותיקתנו, כדאי לשים לב במיוחד.

"בסך הכל, הכל הסתדר לי בחיים על הצד הטוב.

היה לי מזל".

שמעה מרותקת - אנגה.

=====

עֵינֵינוּ !

מהמכבסה

כתא האומר: כותנה לבנה, יש לזרוק רק כותנה לבנה,
בלי אף צבע נוסף. הווי אומר: הדפסים למיניהם על
חולצות לבנות הולכים לתא עליו כתוב: כותנה צבעונית.

תודה על שיתוף הפעולה

צוות המכבסה.

לחברים שלום.

בעקבות כניסת קופת חולים לעידן המחשב, יש להציג את פנקס חבר קופת חולים לפני קבלת שירות רפואי מחוץ למשק.

אי לכך, אנו נאלצים לחלק את פנקסי קופת חולים למשמרו ל ידיכם.

בכל מקרה של פניה לגורם רפואי מחוץ למשק יש לקחת עמכם פנקס זה ולהציגו לפי דרישה.

ללא פנקס החבר לא יכול חבר לקבל שרות, לכן יש לשמור על פנקס זה כעל תעודת הזהות.

אנו נחלק את הפנקס בתאי הדואר ביום ג' 1.9.92.

חבר שלא קיבל פנקס או בדבר שאלות אחרות מוזמן לפנות לדוד דיבון.

הנהלת החשבונות

רשמנו את דבר מנכ"לנו ביום ו' האחרון כשמלבד הטלפון המצלצל כל כמה דקות והפסקת החשמל שום דבר לא הפריע לנו. הפעם יוסי התיחס לתמונה הכללית יותר מאשר לפרוט המתרחש באגפים.

* בחודש יולי הגענו לשיא מכירות שעבר את השיא שהושג לפני שלשה חודשים וזה הישג יפה.

* זכינו, לאחר מאמצים מרובים, במכרז לאספקת "פיילונים" - תומך למיכל דלק נתיק של המטוס F-16 - לארה"ב. למרות שהצעתנו היתה תחרותית התחלקה ההזמנה בינינו לבין חברה אמריקאית באופן שווה. הזמנה זו מספקת עבודה לאגף החמרן לשלשה חודשים.

* בארץ יש פעילות ערה ובלתי צפויה בתעשיות הכימיות והתהליכיות [תהליכים בהם קיימת זרימת נוזלים בתוך צנורות ודוודים כמו בתעשיות המזון]. פעילות זו מתבססת בהזמנת ברזים/מפעילים מעל התוכנית ואנו תקווה שמגמה זו תימשך.

* ובאשר למפעילים, נוצר קשר עם חברה יפנית ואחרי מספר פגישות שהתקיימו בתקופה של כמה חודשים נשלח משלוח של כמה דוגמאות. היפנים אומרים ש"מי שיש לו סבלנות למשא ומתן לפי הנוסח שלנו מצליח בסופו של הדבר, לקשור איתנו קשרים". קיבלנו את העצה הזאת ומקווים לחדור לשוק חדש זה. היפני שאיתו שוחחו מדבר עברית. כששאלנו את יוסי מה מונע ממנו להכשיר מישהו להתמחות היפנית הוא אמר שאותו יפני דובר עברית אמר שביחס ליפנית עברית היא שפה קלה: כדי לקרא עתון יפני צריכים להכיר כ-6000 (!) סימנים מתוך 10,000 הסימנים הקיימים בכלל. האם יש מתנדבים?

* השירות ללקוחות בארץ עוד בסימן השתפרות ויעילות, לפי דווחו של איתן גדליזון. ההתייחסות שלנו לבעיות בשטח והתגובות לאספקה מהירה זיכו אותנו בהערכה מצד הלקוחות. חלק מן השיפור נובע מן העובדה שכיום אנחנו פועלים לפי הזמנות ולא מתוך מלאי. למרות שזה נשמע לא הגיוני היצור על פי הזמנות נכנסות הוא תהליך מהיר מן השיטה הישנה. ביחס לחמרי גלם ממשיכים להזמין לפי תחזיות.

* קיימת מגמה ללכת לשיטת ביקורת איכות המתבססת בהעברת האחריות בעובדים עצמם. שיטה זו כרוכה בהכשרת עובדי המפעל, התארגנות פנימית חדשה וסיוע מגורם חיצוני [כסף! כסף! כסף!] ולצורך זה נוצר מגע עם חברה מסוימת. יש תקווה שנוכל להפעיל את השיטה הזאת תוך כדי תקופה לא ארוכה אם כי יש מכשולים (יוסי לא פירט מה הם). במקביל בודקים אפשרות להרחבת נושא אבטחת איכות בכוון של T.Q.M. [TOTAL QUALITY MANAGEMENT] - שיטה יפנית ששמה את E.S.T. ז"ל בکیס. ישום כל התהליך עדיין רחוק, אך ננסה לישם חלקים ממנו.

בתשובה לשאלת כתבכם האם אגף הברזים/מפעילים עומד בדרישות השוק האירופאי שהוא צריך להיות היעד העיקרי שלנו, ענה יוסי שהמפעל הוסמד ע"י מכון התקנים הישראלי, שמוכר ע"י רוב החברות באירופה, כעומד בדרישות תקן ISO 9002.

* בשבועות האחרונים נעשתה פעולה יפה של צוות הנוי ותוצאותיה ניכרות סביב לחזית המפעל, ויש הבטחה שצוות זה יפקח על המצב מדי פעם בפעם. מקומות המיועדים לפורענות כגון תעלות ניקוז נוקו ועשבי הבר נשרפו. שופצו ונצבעו אזורים שונים כולל קירות חיצוניים של בנין המשרדים המרכזי. מחפשים חצרן (חצי משרה) למלא את החלל שנשאר אחרי מותו של מקס חייט ז"ל.

שאלות:

[א] מועצת המנהלים - האם זה כלי יעיל? יוסי מצוין שכחבר באותו גוף הוא לא יכול להיות לגמרי אוביקטיבי אולם דעת החברים שיושבים בה מטעם הקבוץ [יוסי, שמואל, קולין, איתמר, ברוך, ישראל] היא שהמועצה עובדת יפה והחלטותיה הן עניניות. קל לגוף כזה להסיק מסקנות כי הוא לא קשור במישרין לעבודה יומית עם אנשים במפעל. תפקיד המועצה איננו נהול שוטף של המפעל אלא התיחסות לבעיות לטווח ארוך (כמו למשל השגת רמה ש-T.Q.M. מחייבת וכו') למנהלי מחלקות במפעל, בכל מפעל בעצם, קשה להחליט על שנוי מדיניות כי הם נמצאים בתוך קלחת העשייה. למועצת המנהלים יש מרחק-מה מן הפעילות השוטפת וזה מקל על התיחסותם. המועצה עוסקת בביקורת והתוצאות ניכרות בשיפור הביקורת - דוחות על הוצאות, הכנסות, רווחיות... אישית מודה יוסי למרות שמועצת המנהלים מפעילה עליו לחץ מסוים הוא מרוצה. נוסף על נציגי הקבוץ יושבים במועצה גדעון חסדאי (יו"ר), ונדב קפלן.

[ב] האם לאור השנויים שחלים בעולם בכלל ובארץ בפרט מחפשים מוצר חדש? המהנדסים שלנו עובדים על ברז לסמפרטורות נמוכות וגם על ברז תלת-דרכי, וממשיכים להרחיב ולשפר את מוצרי הברזים והמפעילים הקיימים: הגוון והאפשרויות הם כמעט ללא גבול. בנוסף צוות מההנדסה עוסק בפיתוח ברז לויסות שלא קיים עדיון במבחר הברזים שלנו, וזה נעשה בסיוע המדען הראשי של משרד התעשייה. עקרונית יוסי אינו שולל חיפוש מוצרים חדשים אך חש שלא מיצינו את הפוטנציאל הגלום במוצר שלנו. מה שכן עשינו, וזה באחריותו של יאיר דוארי, הוא הפצת ברזים מחו"ל שאינם מתחרים בסוג שאנחנו מייצרים. כדוגמה ציון יוסי שאנו מפיצים ברז גרמני מתוצרת "ריכטר".

[ג] האם קיימת מדיניות ביחס להזמנת ציוד חדש או חלופי. כשציוד נשבר אנחנו מזמינים חלפים מיד, אבל יש תוכנית השקעות הפרוסה על שלש שנים ואנחנו מבצעים אותה באישור מרכז ההשקעות של משרד התעשייה. למעשה אין שנה שלא משקיעים בציוד.

[ד] מה היחס להעדפת חברים במפעל - המצב הוא שיש פחות חברים ויותר שכירים. נפגשתי עם חברי ועדת הגיל המבוגר ועם מספר חברים לשיחה על נושא זה. אין קו ברור להחלפת חברים שמסיבה זו או אחרת - גיל, מחלה וכו' - יוצאים מעבודתם במפעל, ובפועל אין בדר"כ מחליף לחבר שמסיים את עבודתו במפעל.

אני, אומר יוסי, רוצה חברים כמה שזה ניתן ובמידה שהם מתאימים, כי יש לדעת שכל פועל, טכנאי, הנדסאי, שרטט, מהנדס, חרט.... מוריד מתרומת הענף למשק. אי אפשר לסיום מבלי לציון שלן וינטראוב נכנס באמצע הראיון, אמר שלא רוצה להפריע, הפריע בכל זאת וקיבל צל"ש על דבקות במטרה במחלקה שלו. אמרו חכמים: יש הקונה עולמו ביום אחד ויש הקונים את עולמם בהפרעה אחת...

רשם: אריק א.

NEWS OF THE WEEK

- * All being well (no strikes at the last minute...) the new school year will commence on Tuesday, 1st September. In this crazy country of ours that is one of the events that take place according to the general calendar, which means (this year) that about four weeks after starting school, the kids again have a month of almost continuous holiday, with the Yomtovim coming up.
- * The little ones starting school this year

Danielle Erenberg
Shachar G'dalison
Keren G'dalison
Meital Wallach
Amit Chayat
Dor Ma'ayan
Mirit Mizrachi
Arianne Sokol
Me'irah Eder
Danah Eliav (the little Russian girl)

Congratulations to them, and their parents and grandparents, and wishes for a successful school-year to all concerned.

- * On Monday evening we are all invited to a short ceremony in the Hall, to mark the above event. (At 19.45 - so maybe you'll make it, especially if you have a personal interest.)
- * The other yearly happening just now - a number of school-leavers are flying from the nest, and trying their hand at various new occupations. Our good wishes to Shai Whitham, who joined the Army recently, to Adayah Sharki, who is spending a year at a young kibbutz in the South, and to Yotam Amit, who will be joining her shortly.
- * New Ulpan "Oren" (partly learning Hebrew, partly arts and crafts) is starting next week.
- * Welcome home to Sasson Marcuson and his young wife, who have returned to the Kibbutz.
- * We should like to wish a speedy and complete recovery to Nadav and René Sela, who were badly hurt in a traffic accident this week.

SHABBAT SHALOM,

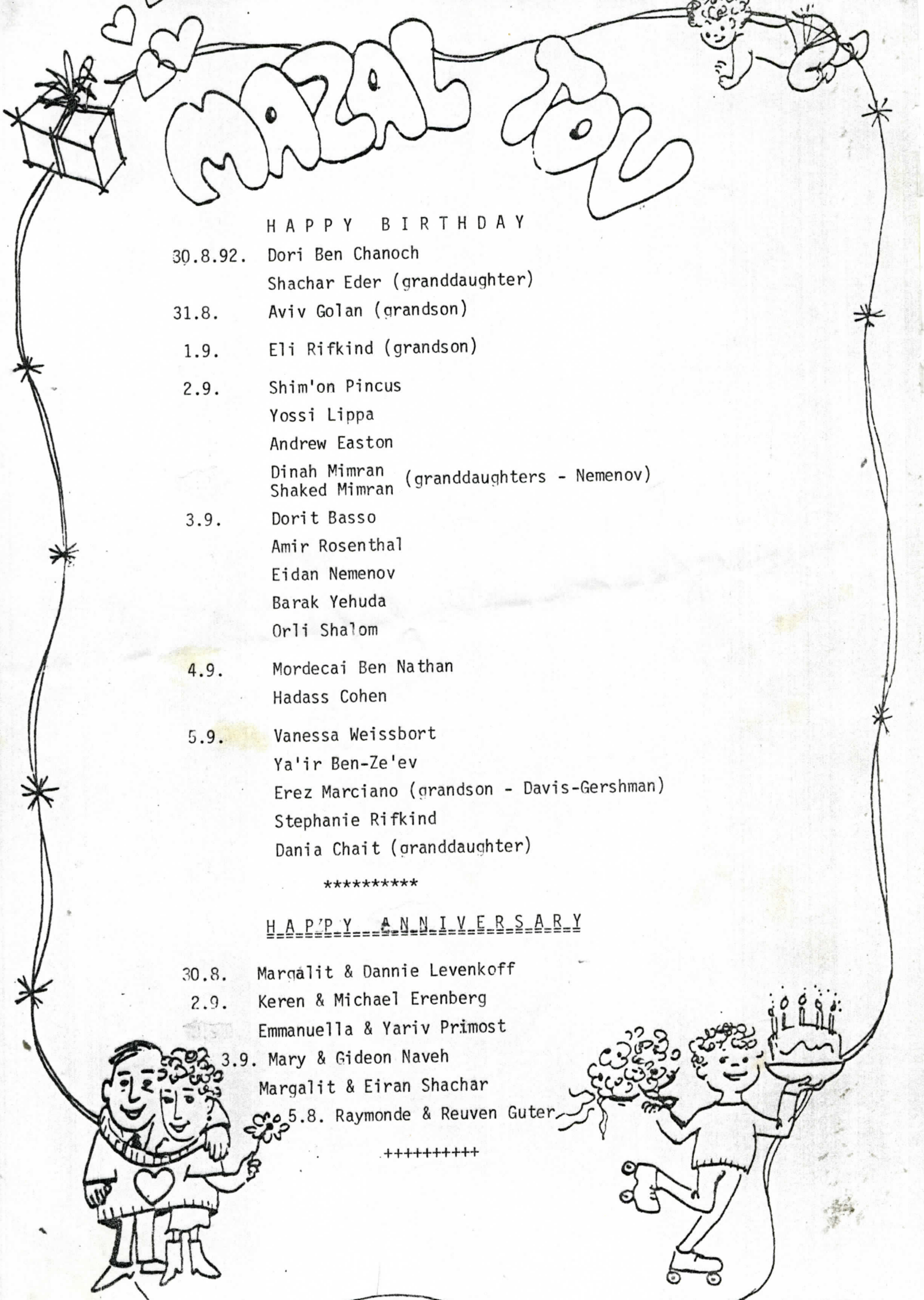
Inge

1 Elul (1988)

- Dov (Bernie) Marks

נר זכרון

MAZAL TOZ

HAPPY BIRTHDAY

- 30.8.92. Dori Ben Chanoch
Shachar Eder (granddaughter)
- 31.8. Aviv Golan (grandson)
- 1.9. Eli Rifkind (grandson)
- 2.9. Shim'on Pincus
Yossi Lipa
Andrew Easton
Dinah Mimran (granddaughters - Nemenov)
Shaked Mimran
- 3.9. Dorit Basso
Amir Rosenthal
Eidan Nemenov
Barak Yehuda
Orli Shalom
- 4.9. Mordecai Ben Nathan
Hadass Cohen
- 5.9. Vanessa Weissbort
Ya'ir Ben-Ze'ev
Erez Marciano (grandson - Davis-Gershman)
Stephanie Rifkind
Dania Chait (granddaughter)

HAPPY ANNIVERSARY

- 30.8. Margalit & Dannie Levenkoff
- 2.9. Keren & Michael Erenberg
Emmanuella & Yariv Primost
- 3.9. Mary & Gideon Naveh
Margalit & Eiran Shachar
- 5.8. Raymonde & Reuven Guter

+++++

HAPPY BIRTHDAY

6.9.92. Kalman Lachovitz
Margalit Shachar
No'am Shein
Alina Farchi (granddaughter-
Waterman)
Avidan Fink

7.9. Yonit Blumenthal
Sari Shuval
Ofra Mashiach
Set Heeres
Rachel Rifkind

8.9. Yitzchak Ben-Dor
Chanita Ben-David
Shlomo Beller (grandson-
Tenna)

9.9. Mossy Ha-me'iri

10.9. Yehudit Barak
David Devon
Tomer Marcovitz (grandson-
Shein)
Livneh Agam

11.9. Yohanna Potash
Nogah Devon
Idit Forster
Guy Ha-me'iri

12.9. Henry Sprung
Mor Goldberg

ANOTHER CONTRIBUTION -

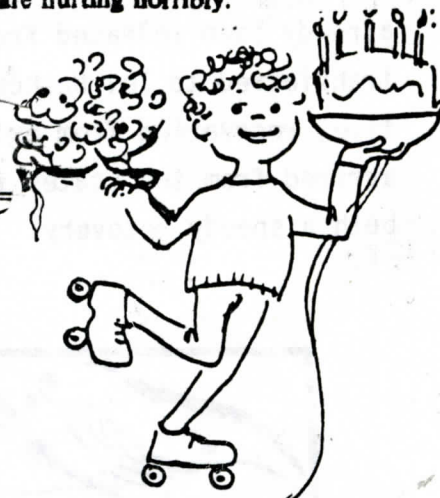
this time from Mrs. Solomon:

All the extracts given below are from genuine letters sent to the Pension Office. Although crude, they are written in good faith by the authors

1. I cannot get sick pay. I have six children. Can you tell me why this is?
2. This is my eighth child. What are you going to do about it?
3. Mrs. R. has no clothes and has not had any for a year. The Clergy have been visiting her.
4. In reply to your letter. I have already co-habited with your office, so far without result.
5. I am forwarding my marriage certificate, and two children, one of which is a mistake—as you see.
6. Sir, I am glad to say that my husband, reported missing, is now dead.
7. Unless I get my husband's money, I shall be forced to lead an immortal life.
8. I am writing these lines for Mrs. G. who cannot herself write. She expects to be confined next week and can do with it.
9. I am sending you my marriage certificate and six children. I had seven and one died, which was baptised on a half a sheet of paper by the Rev. Thomas.
10. Please find out if my husband is dead, as the man I am now living with won't eat or do anything until he is sure.
11. In answer to your letter. I have given birth to a little boy weighing ten pounds. Is this satisfactory?
12. You have changed my little girl into a little boy. Will this make any difference?
13. Please send my money at once as I have fallen into errors with my landlord.
14. I have no children as my husband is a bus driver and works all day and night.
15. In accordance with your instructions, I have given birth to twins in the enclosed envelope.
16. I want money as quick as you can send it. I have been in bed with doctor all the week and he does not seem to be doing me any good.
17. Milk is wanted for my baby as the father is unable to supply it.
18. Re. your enquiry. The teeth in the top are alright, but the ones in my bottom are hurting horribly.

HAPPY ANNIVERSAR

6.9. Reggie & Jason Pearlson
7.9. Rinah & Yo'av Eder
9.9. Irit & Leor Schwartzman
11.9. Amalia & Mickey No'i
Irit & Moshe Gershman

NEWS OF THE WEEK

- * This week I heard the shortest weather forecast ever: VERY HOT! They are certainly not joking. Perhaps the additional forecast of "Slightly lower temperatures over the week-end" will materialise by the time you read this. Whatever did we do without air-conditioning?
- * On Sunday at 12 o'clock in the Moadon we shall celebrate the first Brith in the Amar (Tootsie & Jackie) family - the first son after 4 daughters. All are invited to drink l'chaim.
- * Our new Ulpan (the 54th Ulpan in Kfar Hanassi!) is starting with 32 pupils, mainly from English-speaking countries. We are hoping to increase the number to 40, so that we can open two reasonably sized classes. Welcome to all. If you feel like adopting somebody, please let Leah know.
- * Thank you to Mr. & Mrs. Linton for adding a number of new books (in English) to our library.
- * Well, the school-year started after all, after the Teachers' Union kept everybody "on spilkes" until the last minute, and a strike was averted. Here in our Nursery School we are absorbing a group of 4 youngsters from a neighbouring young kibbutz (Kadarim), in addition to the Russian youngsters and a few kids from the surroundings (Rosh Pinah, Chatzor). That's integration for you.
- * A report from the factory by Yossie Katz shows a steady increase of sales over the last few months. That's good news. Let's hope it continues. Who knows, perhaps we'll be sending our salesmen to Damascus and Beirut by next year....
- * There will be a wedding in the Scheingesicht family this week. The details will appear on the Notice Board within the next day or two.
- * The latest news about Nadav and René Selah is: René underwent surgery, and has already been released from hospital for ambulatory nursing. Nadav has been transferred to Tel Hashomer Hospital, and will unfortunately be there for some time, recovering from extensive, but external injuries. René's mother has arrived from the States in order to be with her daughter. We all wish them both a speedy recovery.

Take care - Shabbat Shalom,

Inge

